

Sandu Frunză este unul dintre cei mai importanți exegeți ai operei celui mai important teolog român, [Dumitru Stăniloae](#). Lectura sa face din opera marelui teolog ortodox fundamentul unei etici relaționale ce deschide experiența creștină spre viața cotidiană a omului postmodern. Lucrările sale *O antropologie mistică. Introducere în gândirea Părintelui Stăniloae* (1996) și *Experiența religioasă în gândirea lui Dumitru Stăniloae. O etică relațională* (2001) sunt un reper semnificativ în analiza operei teologului.

Importanța textelor lui Sandu Frunză este relevată de [Aurel Codoban](#) atunci când afirmă că ”avem în față o lectură personală a operei Părintelui Stăniloae, în sensul hermeneutic, în care lectura este o interpretare. Interpretarea proprie dar bine susținută îl conduce pe Sandu Frunză ca în punctul de întâlnire între filosofie și teologie să reconstruiască din gândurile Părintelui Stăniloae o antropologie. Pentru că povestea pe care o spune filosofia este mereu cea a omului. Nu se găsește, deci, loc de întâlnire mai potrivit cu teologia decât aceeași poveste a omului spusă de teologi ... Pentru a defini această antropologie trebuie să situăm în centrul ei persoana și comuniunea. Dar pentru a-i înțelege esența trebuie să-i explorăm calificativul de mistică și dimensiunea ei profundă care este iubirea. Cu o astfel de stare a minții este scrisă această carte care, dinspre filosofie spre teologie, nu este nici epigonică, nici de îndepărtare și care culege în ea chipul limpede al persoanei, operei și vieții Părintelui Dumitru Stăniloae”.^[1]

O modalitate de valorizare a operei lui Dumitru Stăniloae practică de Sandu Frunză este alcătuirea a două antologii de texte reprezentative: *Iubirea creștină* (1993) și *Trăirea lui Dumnezeu în ortodoxie* (1993). În postfața la cea de a doua ediție, Ioan Chirilă scria: ”Întâlnirea cu această selecție de texte din opera părintelui Stăniloae oferă posibilitatea înțelegerii unui adevăr cardinal: descolasticizarea, duplicitarul, teoretizarea sterilă, fariseismul nu pot fi înlăturate decât prin trăire, prin experiența lui Dumnezeu din viața noastră”.